

prac. č.: 0545 r

MVCRP016HXTT

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 10. 4. 2016
podpis: M. 20. 5. 2016

V Praze dne 18. dubna 2016
Č.j.: MV-18945-4/VS-2016

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal _____, nar. Shaeb - Jemen, státní občan Jemenu, trvale bytem _____, (dále také „žadatel“), zastoupen Assadem, advokátem se sídlem _____ (dále také „právní zástupce“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále také „Ministerstvo vnitra“), ze dne 17. 12. 2015, č. j.: VS-1077/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl **t a k t o** :

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění

I.

Žadatel společně s manželkou _____, rozenou _____ státní občankou Slovenské republiky, podal prostřednictvím Úřadu městské části Praha 13 společnou žádost o udělení státního občanství České republiky (dále také „žádost“). Žadatel je státním občanem Jemenu. Trvalý pobyt na území České republiky mu byl povolen ke dni 20. 6. 2005. Z manželství se narodily dvě děti, synové, dnes již zletilí, oba státní občané Jemenu.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 9. 6. 2014 podle ustanovení § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu správní řízení o žádosti přerušilo do 23. 7. 2014, a podle ustanovení § 59 správního řádu předvolalo žadatele a paní _____ k ústnímu jednání na Ministerstvo vnitra na 23. 7. 2014 a současně je vyzvalo, aby předložili listiny pro vydání meritorního rozhodnutí (usnesení založeno ve spise pod položkou č. 16). Listiny byly v odůvodnění usnesení výslovně specifikovány. Žadatel

Vypraveno dne: 18. 4. 2016

Mar. Abu Aggad Piro

a paní byli poučeni o tom, že předložení požadovaných listin je nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky ve smyslu ustanovení § 3 správního řádu. Dále tímto usnesením Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu je informovalo o zahájení správního řízení, (§ 44 správního řádu), a o tom, že mají podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu právo nahlížet do spisu, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu správního řízení a vyjádřit ve správním řízení své stanovisko, respektive vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí, a to až do doby jeho vydání. Byli také upozorněni na možnost zastavení řízení ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu v případě, že se ve stanovený den na jednání nedostaví. Ve stanovený den se k ústnímu jednání na Ministerstvo vnitra nedostavili. Paní se dopisem ze dne 18. 7. 2014 omluvila, že ze zdravotních důvodů se ústního jednání nemůže zúčastnit, a k tomu předložila lékařskou zprávu, ze které vyplývá, že se od roku 2008 ambulantně psychiatricky léčí a vzhledem k aktuálnímu zdravotnímu stavu není schopna se zúčastnit řízení o žádosti (dopis a lékařská zpráva založen ve spise pod položkou č. 17). Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 29. 8. 2014 žadatele i jeho manželku opětovně předvolalo k ústnímu jednání na 6. 10. 2014 a řízení o žádosti přerušilo (usnesení založeno ve spise pod položkou č. 18). Právní zástupce na základě plné moci udělené žadatelem, založené ve spise pod položkou č. 1, na jednání na Ministerstvu vnitra dne 6. 10. 2014 do protokolu uvedl, že žadatelova manželka je t. č. v nemocnici a má u sebe veškeré doklady, které měla správnímu orgánu předložit. Žadatel požádal o poskytnutí 2 měsíční lhůty k dalšímu předvolání, a také sdělil, že není jasné, jak se situace u manželky vyvine, a zda s ní bude možné komunikovat. Právní zástupce byl správním orgánem upozorněn, že příslušná lhůta bude poskytnuta dodatečně, a pokud nebudou předloženy v nově stanovené lhůtě požadované doklady, bude řízení zastaveno. V případě nezájmu paní Hassanové o pokračování v řízení o žádosti je třeba, aby sama nebo prostřednictvím právního zástupce vzala žádost zpět. Právní zástupce požádal o rozdělení žádosti, na to mu správní orgán sdělil, že by bylo zapotřebí výslovného souhlasu paní Ingrid Žadatel byl upozorněn, že nesplnění podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, lze prominout pouze z důvodů hodných zvláštního zřetele. Z protokolu dále vyplývá, že veškerý rozhovor při jednání byl veden výhradně s právním zástupcem a případné dotazy právní zástupce vždy objasňoval žadateli v arabském jazyce. Právní zástupce požádal o prominutí nesplnění této podmínky s tím, že verbální komunikace mezi manželi probíhala v angličtině a čeština není jejich mateřský jazyk (protokol z ústního jednání založen ve spise pod položkou č. 19). Paní dopisem ze dne 17. 4. 2015, ve spise založen pod položkou č. 21, vzala zpět žádost o udělení českého státního občanství. Ministerstvo vnitra ve smyslu ustanovení § 140 odst. 3 správního řádu usnesením ze dne 26. 10. 2015 paní u z žádosti vyloučilo (usnesení založeno ve spise pod položkou č. 23).

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, tj. podmínku, že v posledních pěti letech nebyl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin (výpis z rejstříku trestu ze dne 16. 12. 2015 ve spise založen pod položkou č. 33).

Splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství se ve spojení s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1. 1. 2014 neprokazuje.

Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel nespĺňuje podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), d) a e) zákona o státním občanství, tj. podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky, a že se po tuto dobu žadatel na území České republiky převážně zdržuje, dále podmínku prokazující znalost českého jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky, a podmínku spočívající v plnění povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů na úseku pobytového režimu cizinců na území České republiky a na úseku veřejného zdravotního pojištění s tím, že přes opakovanou výzvu nepředložil Ministerstvu vnitra potvrzení zdravotní pojišťovny o řádném průběhu a platbách veřejného zdravotního pojištění, nepředložil informaci o pojištění s výpisem, tzv. registrační údaje, a vyúčtování plateb pojistného na veřejné zdravotní pojištění, tzv. pracovní vyúčtování, vystavené Všeobecnou zdravotní pojišťovnou. Ministerstvo vnitra tak nemohlo zjistit, zda žadatel plní řádně a včas povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění, jak pro něj vyplývají ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a ze zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

K podmínce zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství Ministerstvo vnitra konstatovalo, že délka žadatelova povoleného trvalého pobytu ke dni podání žádosti sice dosahovala doby delší 5 let, neboť trvalý pobyt má povolen ke dni 20. 6. 2005, avšak žadatel nespĺnil druhou část podmínky, tj. že se v posledních 5 letech na území České republiky převážně zdržuje, respektive neprokázal ani přes výzvu Ministerstva vnitra, že se na území České republiky také převážně fakticky zdržuje (ve sledovaném období od 19. 11. 2008 do 19. 11. 2013). Žadatel nepředložil Ministerstvu doklady, kterými by faktický pobyt prokázal, naopak uvedl, že do zahraničí cestoval mnohokrát i v rámci své podnikatelské činnosti. Ministerstvo vnitra nesplnění uvedené podmínky neprominulo, neboť neshledalo, že by byl naplněn některý z předpokladů pro její prominutí ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) až h) zákona o státním občanství.

K podmínce zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel pohovorem u Úřadu městské části Praha 13 dne 27. 11. 2013 znalost českého jazyka neprokázal, a jak vyplývá z protokolu o prokazování znalosti českého jazyka, založeného ve spise pod položkou č. 4, nebyl schopen vlastními slovy sdělit přítomné komisi obsah článku z deníku Metro, a nebyl schopen odpovídat na otázky z běžného rodinného, pracovního a společenského života. Žadatel požádal o prominutí dotčené podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství. Ministerstvo vnitra důvody hodné zvláštního zřetele neshledalo a nesplnění dotčené podmínky žadateli neprominulo.

Ministerstvo vnitra na základě výše uvedeného žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 17. 12. 2015, č. j.: VS-1077/835.3/2-2014, podal žadatel prostřednictvím právního zástupce včasný rozklad. V rozkladu uvedl, že s napadeným rozhodnutím nesouhlasí a má za to, že zákonné podmínky pro udělení českého státního občanství splňuje. Uvedl také, že doložil veškeré doklady a v průběhu řízení byl plně součinný.

Jako důvod hodný zvláštního zřetele pro prominutí nesplnění podmínky ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství uvedl skutečnost, že po dobu dlouhodobého pobytu v zahraničí, používali s manželkou jako komunikační jazyk angličtinu, což jim usnadňovalo komunikaci v prostředí, ve kterém žili. Po příjezdu do České republiky bylo těžké a nezvyklé pro žadatele změnit komunikační jazyk, který používali od prvočátku své známosti.

Žadatel v rozkladu dále uvedl, že Ministerstvo vnitra nekladlo žádný důraz na skutečnost, že žadatel má v České republice zázemí, které si dlouhodobě budoval (zajištěno bydlení, příjem a především zde žije se svými zletilými syny). Žadatel navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a vydat rozhodnutí, kterým bude vyhověno jeho žádosti.

III.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra na návrh rozkladové komise konstatuje, že v souladu se spisovým materiálem žadatel splňuje podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) a e) zákona o státním občanství.

Ministr vnitra dále konstatuje, že důvodem pro nevyhovění žádosti o udělení státního občanství České republiky však zůstává skutečnost, že žadatel nesplňuje podmínky ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) a d) zákona o státním občanství.

Ministr vnitra dospěl k závěru, že žadatel Ministerstvu vnitra neprokázal, že by se v posledních pěti letech na území České republiky převážně zdržoval. Jak vyplývá ze spisu, žadatel nedoložil žádné listiny, kterými by ve sledovaném období, tj. od 19. 11. 2008 do 19. 11. 2013, tj. zpětně za dobu 5 let ode dne podání žádosti, prokázal svůj faktický pobyt na území České republiky, přestože byl k tomu Ministerstvem vnitra vyzván. Žadatel ve svém písemném vyjádření ze dne 18. 11. 2015, založeném ve spise pod položkou č. 31, uvedl, že do zahraničí cestoval mnohokrát i v rámci své podnikatelské činnosti. Ministerstvo vnitra vyzvalo dopisem ze dne 26. 11. 2015, (založen ve spise pod položkou č. 32), aby doložil písemné vyjádření k cestám do zahraničí s tím, že uvede délku, místo a účel zahraničního pobytu. Ministerstvo vnitra po vydání napadeného rozhodnutí, obdrželo od žadatele požadovanou informaci o jeho zahraničních cestách v rámci sdělení ze dne 14. 12. 2015, založeno ve spise pod položkou č. 35. Žadatel v ní sděluje, že mnohokrát cestoval do zahraničí zejména do Slovenské republiky, kde žije rodina manželky, a dále že se jednalo o rodinné cesty do Jemenu. Uvedl také, že tyto cesty využíval i v rámci své podnikatelské činnosti. Ministr vnitra i přes tuto skutečnost musí konstatovat, že žadatel opětovně nepředložil relevantní informaci o svých zahraničních cestách, respektive pobytech, jak bylo požadováno Ministerstvem vnitra. Žadatel totiž označené zahraniční cesty do Slovenské republiky a Jemenu nespecifikoval, a to zejména délkou pobytu, což je rozhodný údaj pro vyhodnocení žadatelova faktického pobytu na území České republiky v rámci sledovaného období, tj. od 19. 11. 2008 do 19. 11. 2013. Jak vyplývá z dotčeného žadatelova sdělení ze dne 14. 12. 2015, žadatel délku pobytu mimo území České republiky, (zahraniční cesty), označil pouze slovním vyjádřením „... mnohokrát jsem cestoval do zahraničí zejména do Slovenské republiky, ...“ a „... dále se jednalo o rodinné cesty do Jemenu.“ Ministr vnitra na základě tohoto sdělení nemohl relevantním způsobem ověřit žadatelův faktický pobyt na území České republiky. Rozhodnou skutečností pro zjištění žadatelova faktického pobytu na území České republiky a pro konstatování, že žadatel nesplnil podmínku zakotvenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, byla skutečnost, že se žadatel v období od 18. 2. 2006 do 6. 10. 2014 odhlásil z českého veřejného systému zdravotního pojištění, jak vyplývá z informace o pojištění ze dne 9. 12. 2015, založené ve spise pod položkou č. 35. V kontextu toho nebylo možné také využít ustanovení § 11 odst. 1 zákona o státním občanství a nesplnění dotčené podmínky prominout, neboť žadatel neprokázal splnění žádného z možných předpokladů pro její prominutí zakotvených v ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) až h) zákona o státním občanství.

Ministr vnitra konstatuje, že žadatel nesplňuje také podmínku zakotvenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, neboť jak vyplývá

z protokolu o prokazování znalosti českého jazyka, sepsaného dne 27. 11. 2013 před Úřadem městské části Praha 13, znalost českého jazyka neprokázal. Z protokolu vyplývá, že žadateli bylo zadáno, aby přečetl článek z deníku Metro pod názvem „Dvakrát dost pro taxikáře“. Jak je v protokolu dále uvedeno, žadatel nebyl schopen vlastními slovy sdělit přítomné komisi jeho obsah. Žadateli byly dále položeny otázky z rodinného, pracovního a společenského života. Na otázky nebyl žadatel schopen odpovídat. Ministr vnitra musí konstatovat, že to, že nebyla žadatelem prokázána znalost českého jazyka, je nezpochybnitelnou skutečností, jež koresponduje skutečnosti uvedené v protokolu z jednání na Ministerstvu vnitra dne 6. 10. 2014, kdy veškerý rozhovor byl veden výhradně s právním zástupcem žadatele a případné dotazy na žadatele právní zástupce objasňoval žadateli v arabském jazyce. Z protokolu také vyplývá, že právní zástupce požádal o prominutí dotčené podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství a jako důvod hodný zvláštního zřetele uvedl skutečnost, že komunikace mezi oběma manželi probíhala vždy v angličtině, neboť čeština není jejich mateřským jazykem. Ministerstvo vnitra uvedený důvod jako důvod hodný zvláštního zřetele neuznalo a nesplnění této podmínky neprominulo.

Žadatel v rozkladu jako důvod hodný zvláštního zřetele pro prominutí nesplnění podmínky ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství uvedl skutečnost, že po dobu dlouhodobého pobytu v zahraničí používali s manželkou jako komunikační jazyk angličtinu, což jim usnadňovalo komunikaci v prostředí, ve kterém žili. Uvedl také, že po příjezdu do České republiky bylo těžké a nezvyklé pro ně změnit komunikační jazyk, který používali od prvopočátku své známosti. Ministr vnitra zastává názor, že uvedený důvod není důvodem hodným zvláštního zřetele, neboť jejich komunikace v angličtině při pobytu v zahraničí není adekvátním důvodem a v příčinné souvislosti s důvodem pro prominutí této podmínky, jako je tomu například u žadatele s handicapem vysokého věku, mentálního či jiného zdravotního postižení, což v případě žadatele nenastalo a žadatel také z tohoto důvodu o prominutí nesplnění dotčené podmínky nepožádal. Žadatel uvádí, že v České republice žije od roku 1999 a trvalý pobyt mu byl povolen ke dni 20. 6. 2005. Vzhledem k tomu, že žadatel učinil tento závažný krok a rozhodl se žít v cizí zemi, měl by mít zcela jistě dostatek času a prostoru, aby se českému jazyku naučil. Ministr vnitra konstatuje, že ze spisu nevyplývá, že by žadateli ve studiu českého jazyka bránil případný handicap spojený s vyšším věkem či nedostatečným množstvím volného času v důsledku plnění profesních povinností. Ministr vnitra je přesvědčen, že je nezbytné, aby žadatel projevil v delším časovém horizontu snahu naučit se základům českého jazyka a v českém jazyce se zdokonaloval tak, aby v budoucnu jazykové znalosti prokázal. Ministr vnitra v souvislosti s nabytím českého státního občanství zdůrazňuje nutnost ovládat český jazyk jako základní a mezní předpoklad pro žadatelovu celkovou integraci do české společnosti. Proto ministr vnitra konstatuje, že je na žadateli, aby si zvolil formu výuky českého jazyka, a mohl tak prokázat splnění zákonné podmínky výše uvedené. Pokud tak neučiní, lze důvodně pochybovat o jeho vůli se do české

společnosti integrovat. Dokud není integrace dokončená, lze za naprosto adekvátní uspořádání osobních a státoobčanských poměrů žadatele považovat statut trvalého pobytu v České republice. V daném případě musí ministr vnitra také konstatovat, že žadatel nevyužil možnosti a neprojevil snahu osvojit si příbuzný slovenský jazyk, což mu umožňovala každodenní komunikace s manželkou, čímž by si usnadnil cestu k získání znalosti českého jazyka. V intencích těchto skutečností ministr vnitra neshledal shora uvedený důvod jako relevantní důvod hodný zvláštního zřetele pro prominutí nesplnění dotčené zákonné podmínky.

Žadatelova námitka, že Ministerstvo vnitra nekladlo žádný důraz na skutečnost, že žadatel má v České republice zázemí, které si dlouhodobě budoval, (zajištěno bydlení, příjem a především zde žije se svými zletilými syny), se jeví jako lichá, a to zejména v kontextu hodnocení žadatelovy rodinné integrace, neboť oba synové, na které se žadatel v rozkladu v této souvislosti dovolává, nejsou českými státními občany, a manželka, která byla do společné žádosti o udělení českého státního občanství zahrnuta, od této žádosti odstoupila, nelze tudíž dovozovat rodinnou integraci do české společnosti za završenou. Žadatelovo finanční zázemí ministr vnitra však nikterak nezpochybňuje.

V souladu s výše uvedeným rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozklad zamítnout.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

